

gából, a földnélkül maradt parasztság egy része meg a gyáripárban nyerhetne elhelyezést. Az összes rétegek gazdasági megerősödése fellendítené a kereskedelmet és a felemelt életszínvonal megváltoztatná kulturális és társadalmi életünket. A vojvodinai ember kijutna a lidéreként vállaira nehezedő évszázados tespedésből.

Vojvodina javarészt ma is csak fegyártmányok készítésével foglalkozik, holott a készárú termelés az új gyáripárokknak egész sorát állíthatná be. A külföldre szállított fegyártmányokat, amikor visszakapjuk, már egy csomó fuvar-, vám- és profit terheli, amely az összes közbeiktatott közvetítőknak nagy hasznokat hoz, jómagunknak pedig csak az öltözködésünket, táplálkozásunkat és minden életszükségletünket megdrágítja. A külföldre való utaltság politikai függőséget is hoz magával.

Vojvodina gyors és hatékony iparosítása egyszóval elsőrendű társadalmi követelmény és a vojvodinai élet megjavítása csak ettől remélhető —.

Más kérdés hogy, mily akadályok állnak Vojvodina iparosításának útjában. Amíg Vojvodina a világpolitikát irányító trösztöknek és kartelleknek csak gyarmata lesz, erre természetesen nem kerül sor. Az az igyekezet, amely az utóbbi időkben a kis népek és nemzetek behálózását célozza, nagyon átlátszó gazdasági programot tartogat hátizsákjában: a meghódított kis népek egész gazdasági létét a maguk nagyiparának szükségleteihez idomítani és minden ellenállást az erőszak eszközeivel legyűrni. A népi erők összefogása és az ezen összefogáshoz szükséges minden erőfeszítés megtétele, a hazai, szívós ragaszkodás a vojvodinai élethez, az itteni haladó erők felkutatása és összehangolása, közelebb hoz bennünket a kitűzött célhoz.

Ispánovics Imre

Születésem

Anyám, szegény, elkínzott testét
ágyra tette, nem bírta tovább...
Ősz volt, köd űlte az estét.
Bátyáim a kucslyukon lesték
a készülő legnagyobb csodát.

A konyhában hallgató asszonyok
figyelték, hogy gőzölg az üst.
A kályhában a tűz pattogott
szél rázta a rozszant ablakot
s a kéményből visszacsapott a füst.

....Apám akkor éjszakázott épp;
reggel jött meg, — rögtön rám akadt.
Percig rajtam nyugtatta szemét...
Fáradt volt..., kormot köpködve szét
ásított és szította az urakat...

Palotás Imre